



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 12 din 16 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal.....	2-3	Arabă Egipt privind cooperarea în domeniile petrol, gaze și petrochimie, semnat la Cairo la 15 octombrie 2002.....	11
Decizia nr. 40 din 30 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală.....	4-5	Memorandum de înțelegere între Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Petrolului din Republica Arabă Egipt privind cooperarea în domeniile petrol, gaze și petrochimie.....	12-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
124. — Hotărâre privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest.....	6-9	130. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, pentru înlăturarea efectelor inundațiilor produse în județul Vâlcea	13-14
125. — Hotărâre pentru aprobarea condițiilor de decontare a cheltuielilor de transport ale polițiștilor în cazul mutării în alte localități și o dată pe an pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și a condițiilor de decontare a cheltuielilor de transport ale membrilor familiilor polițiștilor în situația mutării acestora în interesul serviciului în altă localitate.....	10-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
127. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Petrolului din Republica		651/2002. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea clasificării teritoriului național în funcție de gradul riscului producerii incendiilor de pădure	14
		659/2002. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind componența și atribuțiile Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante, organism consultativ al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 12**

din 16 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de Ionuț Teodor Baba și Cristian Luca în Dosarul nr. 569/2002 al Judecătoriai Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că prin textul de lege criticat, pe de o parte, nu se instituie privilegii sau discriminări, care să contravină principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituție, iar pe de altă parte, nu se încalcă dreptul fundamental la viață ori la integritate fizică și psihică, consacrat de art. 22 din Legea fundamentală. Se mai arată că legiuitorul este singurul competent să reglementeze modul de tragere la răspundere a făptuitorilor care au săvârșit infracțiuni, partea vătămată având un rol strict determinat în cadrul procedurii plângerii prealabile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 iulie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 569/2002, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal**, excepție ridicată de Ionuț Teodor Baba și Cristian Luca, inculpați în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, precum și ale art. 22 alin. (1), referitoare la dreptul la integritate psihică a persoanei. Se arată că prin dispozițiile art. 131 alin. 4 din Codul penal „se instituie un regim juridic discriminatoriu pentru făptuitorii unei infracțiuni pentru

care este necesară plângerea prealabilă, contrar dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece permit introducerea plângerii prealabile numai împotriva unui făptuitor, iar ulterior, tragerea la răspundere penală și a celorlalți participanți, asupra cărora nu numai că nu mai este incident termenul de două luni pentru introducerea plângerii, dar se permite și exercitarea de presiuni asupra lor“. Se mai arată că „instituirea unui regim discriminatoriu între participanții la săvârșirea faptei rezultă și din aceea că persoana vătămată poate cere introducerea în cauză și a celorlalți participanți, împotriva cărora nu formulase inițial plângere și care nu au avut posibilitatea să se apere, considerând că le sunt aplicabile dispozițiile art. 284 din Codul de procedură penală, referitoare la termenul de introducere a plângerii prealabile“.

Judecătoria Constanța apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile legale criticate nu se creează un regim discriminatoriu în cazul exercitării acțiunii penale împotriva tuturor participanților, chiar dacă plângerea prealabilă se face numai cu privire la unul dintre ei.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul arată că din examinarea dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal, care consacra principiul indivizibilității pasive a răspunderii penale, nu se poate reține încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut în art. 16 alin. (1) din Constituție. Dimpotrivă, dispozițiile legale criticate constituie o reflectare a prevederilor constituționale invocate. În cazul pluralității de infractori, dacă plângerea prealabilă se face sau se menține numai cu privire la unul dintre ei, toți făptuitorii vor fi trași la răspundere penală, chiar dacă persoana vătămată nu ar dori acest lucru. Infracțiunea fiind unică și fiind rezultatul contribuției tuturor făptuitorilor, ea constituie temeiul răspunderii penale pentru toți. Dacă persoana vătămată dorește ca unii dintre făptuitori să fie iertați, ea se poate împăca cu aceștia; în acest caz legea prevede că împăcarea părților înlătură răspunderea penală, având caracter personal. Guvernul mai arată că dispozițiile art. 131 alin. 4 din Codul penal nu contravin nici prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție, deoarece nu aduc atingere acestui drept fundamental al omului. Obiectul reglementării realizate prin

dispozițiile legale criticate îl constituie doar tragerea la răspundere penală a tuturor făptuitorilor, ca urmare a participării lor la săvârșirea unei infracțiuni.

Pentru aceste motive se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 131 alin. 4 din Codul penal nu contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece nu conțin dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi ale omului, obiectul reglementării sale constituindu-l doar procedura de punere în mișcare a acțiunii penale și angajarea răspunderii penale a tuturor participanților la comiterea unei infracțiuni pentru care este necesară o plângere prealabilă. În concluzie, se consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 131 alin. 4 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Fapta atrage răspunderea penală a tuturor participanților la săvârșirea ei, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut sau se menține cu privire numai la unul dintre ei.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorii excepției ca fiind contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din Constituție, cu motivarea că ele creează un

privilegiu pentru persoana vătămată, care, prin plângerea prealabilă cu privire numai la unul dintre participanții la infracțiune, determină tregerea la răspundere penală a tuturor celorlalți participanți, iar prin tragerea la răspundere a acestora din urmă, chiar după două luni de la introducerea plângerii, se aduce atingere integrității psihice a acestora, în contradicție cu prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Dispozițiile art. 131 alin. 4 din Codul penal consacră un principiu de drept, acela al indivizibilității pasive a răspunderii penale, exprimate în regula că plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul participației penale, atrage răspunderea penală a tuturor participanților, chiar dacă ea a fost făcută sau se menține numai cu privire la unul dintre aceștia. Acest efect al plângerii prealabile se produce chiar împotriva voinței persoanei vătămate, astfel încât nu se poate vorbi de vreun privilegiu al acesteia și deci de o încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Prevederile legale criticate nu sunt contrare nici dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Constituție, deoarece tragerea la răspundere penală a participanților menționați în plângere nu poate fi considerată ca o atingere adusă integrității psihice a acestora. A accepta o astfel de critică ar însemna să se admită ca orice tragere la răspundere penală să fie considerată ca o încălcare a integrității psihice a infractorului.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal prin Decizia nr. 183 din 20 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 15 octombrie 2002, respingând-o ca neîntemeiată. Această decizie, ca și considerentele pe care ea se întemeiază sunt valabile și în cauza de față, deoarece nu există motive pentru schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de Ionuț Teodor Baba și Cristian Luca în Dosarul nr. 569/2002 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 40
din 30 ianuarie 2003referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 teza a doua
din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Neagu în Dosarul nr. 10.579/2002 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal răspund autorul excepției și partea Cătălin Zamfirescu, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Partea Cătălin Zamfirescu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, considerând că textul de lege criticat nu contravine Constituției. Arată că participarea procurorului la ședințele de judecată este conformă dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este stabilită de lege. Neparticiparea procurorului în unele cauze nu înseamnă o inegalitate în drepturi a părților din asemenea cauze, deoarece nici Constituția și nici convențiile internaționale referitoare la drepturile omului nu prevăd „dreptul la un procuror“. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 10.579/2002, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală**, privitoare la participarea procurorului la judecată în prima instanță. Excepția a fost ridicată de Rodica Neagu, parte vătămată într-un proces de amenințare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că teza ultimă din textul de lege criticat, potrivit căreia participarea procurorului la ședințele de judecată ale judecătorilor privind alte infracțiuni decât cele prevăzute în

teza întâi a aceleiași alineat este facultativă, este contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Se susține că se creează astfel o inegalitate între justițiabili din cauzele în care participarea procurorului este obligatorie și ceilalți.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că dispozițiile art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală nu contravin art. 16 din Constituție, deoarece nu este contrară principiului egalității în drepturi a cetățenilor instituirea posibilității pentru procuror de a aprecia, în cauzele în care participarea sa nu este obligatorie, dacă este sau nu cazul să pună concluzii. Se subliniază că participarea sau neparticiparea procurorului la judecarea unei anumite cauze nu poate influența decizia judecătorului. Se invocă, de asemenea, Decizia Curții Constituționale nr. 1/1994, care a statuat că principiul egalității, care implică un tratament egal pentru situații care nu sunt diferite, nu exclude, ci chiar presupune soluții diferite pentru situații diferite. Totodată, se arată că, prin Decizia nr. 30/2001, Curtea a decis că dispozițiile art. 315 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, este neîntemeiată, deoarece participarea facultativă a procurorului la judecată în anumite cauze nu este de natură să aducă atingere principiului egalității în drepturi înscris în art. 16 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, care, în Decizia nr. 1/1994, a reținut că „este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești“.

Astfel, procurorii participă la judecată potrivit voinței legiuitorului, care este exprimată în dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură penală. În cauzele în care prezența procurorului nu este obligatorie, fiind lăsată la aprecierea sa, procurorul se prezintă la judecată numai dacă, față de elementele concrete ale cauzei, consideră că este

necesar, dar participarea sau neparticiparea procurorului într-o anumită cauză nu poate influența decizia judecătorului. Se menționează, în fine, că asupra aspectelor invocate de autorul excepției, respectiv asupra constituționalității dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 30/2001.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului n-au transmis punctele de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală.

Prevederile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură penală, care reglementează participarea procurorului la ședințele de judecată ale judecătorilor, au următorul conținut: *„Procurorul este obligat să participe la ședințele de judecată ale judecătorilor, în cauzele în care instanța de judecată a fost sesizată prin rechizitoriu, în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii de 2 ani sau mai mare, în cauzele în care vreunul din inculpați se află în stare de detenție sau este minor, precum și în cazul în care se dispune înlocuirea pedepsei amenzii cu cea a închisorii. La ședințele de judecată privind alte infracțiuni, procurorul participă când consideră necesar.“*

Autorul excepției consideră că prin prevederile tezei a doua a art. 315 alin. 1 din Codul de procedură penală se

crează un regim procesual diferit de acela din cauzele în care procurorul participă în mod obligatoriu la judecată. Se pornește de la premisa că prin participarea sa la judecată procurorul influențează totdeauna decizia pe care o adoptă judecătorul, astfel încât, atunci când procurorul nu participă la judecată, deoarece consideră că nu este necesară participarea sa, se creează o situație de inegalitate. De aceea, teza criticată este considerată ca fiind contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 30 din 1 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 10 mai 2001. Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, cu motivarea că procurorii participă la judecată potrivit voinței legiuitorului exprimate în dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură penală, norme procedurale care, conform prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, *„sunt stabilite de lege“*. Totodată, Curtea a constatat că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât în speță nu este vorba despre egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ci este pusă în discuție o reglementare legală care privește participarea procurorului la ședințele de judecată. Neparticiparea procurorului la judecată în unele cazuri nu înseamnă o inegalitate în drepturi a părților din asemenea cazuri în raport cu părțile din cauzele în care participă procurorul, deoarece nici Constituția și nici convențiile internaționale privitoare la drepturile omului nu prevăd „dreptul la procuror“, așa cum este precizat dreptul la apărare.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 30/2001 își păstrează valabilitatea și în acest caz, astfel încât excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Neagu în Dosarul nr. 10.579/2002 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 36 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 451/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) În vederea protejării sănătății populației și a prevenirii, reducerii și controlului poluării mediului cu azbest, activitățile privind comercializarea și utilizarea azbestului se reglementează conform prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Aceste prevederi se referă la:

a) prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest;

b) restricții la comercializarea și utilizarea azbestului și a produselor care conțin azbest;

c) etichetarea produselor care conțin azbest.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, semnificația termenilor specifici utilizați este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică azbestului, astfel cum este definit în anexa nr. 1, atât în stare brută, cât și produselor care conțin azbest.

CAPITOLUL II

Prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest

Art. 4. — (1) Utilizarea azbestului se face în condițiile aplicării unor măsuri și proceduri care să asigure atât reducerea la sursă, cât mai mult posibil, a emisiilor de azbest în aer sau în mediul acvatic și a cantităților de deșeuri solide care conțin azbest, cât și prevenirea apariției unor astfel de emisii.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă în vedere utilizarea celor mai bune tehnologii disponibile care nu presupun costuri excesive, inclusiv utilizarea operațiilor de recirculare și epurare a apelor uzate în toate situațiile în care acestea sunt posibile.

(3) Adaptarea instalațiilor existente la cele mai bune tehnologii disponibile care nu presupun costuri excesive se face progresiv, pe baza strategiilor elaborate de titularii activităților și a măsurilor cuprinse în programele pentru conformare, cu luarea în considerare a următoarelor aspecte:

a) caracteristicile tehnice ale instalațiilor existente;

b) rata utilizării instalațiilor și perioada rămasă pentru funcționare;

c) volumul și natura emisiilor poluante;

d) analiza costurilor și evaluarea acestora ținându-se seama de situația economică a fiecărei întreprinderi;

e) termenele prevăzute la art. 12 și 13.

Art. 5. — (1) Măsurile prevăzute la art. 4 alin. (3) trebuie să asigure că nivelul emisiilor de azbest în aer,

generate la utilizarea azbestului, nu depășesc valoarea limită admisibilă de 0,1 mg/m³ de aer evacuat.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) instalațiile de la care se evacuează gaze reziduale cu un debit mai mic de 5.000 m³/oră și ale căror emisii de azbest în aer sunt mai mici decât 0,5 g/oră în orice moment al operării instalației în condiții normale.

Art. 6. — (1) Efluenții apoși rezultați din procesul tehnologic de fabricare a azbocimentului se recirculă.

(2) În cazul în care activitatea prevăzută la alin. (1) nu este posibilă din punct de vedere economic, evacuarea efluenților apoși rezultați din procesul tehnologic de fabricare a azbocimentului se face cu respectarea valorii limită admisibile a suspensiilor totale de azbest în efluentul apos de 30 g/m³.

Art. 7. — Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot stabili, pentru fiecare titular al activității de fabricare a azbocimentului, în funcție de situația locală, condiții specifice privind cantitățile de suspensii totale evacuate pentru o tonă de produs, astfel încât să nu se producă poluarea mediului acvatic cu azbest.

Art. 8. — (1) Efluenții apoși rezultați din procesul tehnologic de fabricare a cartonului sau hârtiei care conține azbest se recirculă.

(2) Se admite evacuarea efluentului apos rezultat în timpul operațiilor curente de curățare și de întreținere a instalațiilor pentru fabricarea cartonului sau hârtiei care conține azbest, cu condiția să nu se depășească valoarea limită admisibilă a suspensiilor totale de azbest în efluentul apos de 30 g/m³.

Art. 9. — (1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot stabili, în funcție de situația locală, valori limită mai severe decât cele prevăzute la art. 5—8, pentru suspensiile totale de azbest în efluenții evacuați din activitățile care implică prezența azbestului, astfel încât să fie respectate prevederile legale în vigoare privind încărcarea cu poluanți cu proprietăți cancerigene a efluenților evacuați în atmosferă, în rețelele de canalizare sau în stațiile de epurare ale localităților, precum și în receptorii naturali.

(2) Titularii activităților care implică prezența azbestului au obligația de a efectua în mod regulat măsurători asupra emisiilor de azbest în aer și în apă.

(3) Supravegherea și controlul respectării de către titularii activităților care implică prezența azbestului a limitelor admisibile impuse acestor emisii se fac de către autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului.

Art. 10. — Metodele de prelevare a probelor și de determinare a cantităților de azbest în mediu se stabilesc

prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 11. — Titularii activităților care implică prezența azbestului sunt obligați să ia măsuri pentru a se asigura că:

a) activitățile care implică lucrări cu produse ce conțin azbest nu reprezintă o sursă semnificativă de poluare a mediului cu fibre sau praf de azbest;

b) demolarea clădirilor, a structurilor și instalațiilor care conțin azbest și îndepărtarea azbestului sau a materialelor care conțin azbest nu conduc la o poluare semnificativă a mediului cu azbest;

c) transportul și depozitarea deșeurilor care conțin praf și/sau fibre de azbest nu sunt însoțite de emisii de praf și/sau fibre de azbest în aer și nici de împrăștierea de lichide care conțin fibre de azbest;

d) depozitarea deșeurilor care conțin praf și/sau fibre de azbest se face cu tratarea, ambalarea sau acoperirea corespunzătoare a acestora, avându-se în vedere condițiile locale, astfel încât să se prevină poluarea mediului cu azbest.

CAPITOLUL III

Restricții privind importul, comercializarea și utilizarea azbestului și a produselor care conțin azbest

Art. 12. — (1) În scopul protecției sănătății populației și a mediului, de la 1 ianuarie 2007 se interzic toate activitățile de comercializare și de utilizare a azbestului și a produselor care conțin azbest.

(2) Lista cu produse care se încadrează în prevederile alin. (1) și care trebuie avute în vedere în mod deosebit, fiind interzise la comercializare și utilizare, este prevăzută în anexa nr. 2.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) diafragmele care conțin crisotil, pentru instalațiile de electroliză existente, care pot fi utilizate până la încheierea ciclului de viață al acestor diafragme, dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2008.

Art. 13. — Produsele care conțin azbest, comercializate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pot fi utilizate până la încheierea ciclului de viață al acestora, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2006.

CAPITOLUL IV

Etichetarea azbestului și a produselor care conțin azbest

Art. 14. — (1) Pentru prevenirea contaminării cu azbest a populației și a mediului azbestul și toate produsele care conțin azbest se etichetează.

(2) Modul de etichetare a azbestului și a produselor care conțin azbest este prezentat în anexa nr. 3.

(3) Reponsabilitatea etichetării azbestului și a produselor care conțin azbest revine celor care produc și/sau celor care comercializează azbest și produse care conțin azbest.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 15. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 5.000.000 lei la 15.000.000 lei pentru persoanele fizice și de la 25.000.000 lei la 75.000.000 lei pentru persoanele juridice încălcarea următoarelor prevederi din prezenta hotărâre:

a) nerespectarea de către titularii de activități care implică prezența azbestului a obligației de a efectua, în mod regulat, măsurători asupra emisiilor de azbest în aer și în apă, prevăzută la art. 9 alin. (2);

b) nerespectarea de către cei care produc sau comercializează azbest ori produse care conțin azbest a obligației de a eticheta aceste produse, prevăzută la art. 14 alin. (1).

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 40.000.000 lei la 120.000.000 lei pentru persoanele fizice și de la 200.000.000 lei la 600.000.000 lei pentru persoanele juridice încălcarea prevederilor art. 12 și 13, referitoare la restricționarea comercializării și utilizării azbestului și a produselor care conțin azbest.

Art. 16. — Contravențiilor prevăzute la art. 15 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 17. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 15 și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul autorității publice centrale și autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului.

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 15, agentul constata-tor făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 18. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 19. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 12 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și protecției mediului,

Florin Stadiu,

secretar de stat

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

SEMNIIFICAȚIA termenilor specifici utilizați

1. *Azbest* înseamnă următorii silicați fibroși:
 - crocidolit — CAS nr. 12001—28—4 (cunoscut și ca azbest albastru);
 - actinolit — CAS nr. 77536—66—4;
 - antofilit — CAS nr. 77536—67—5;
 - crizotil — CAS nr. 12001—29—5 (cunoscut și ca azbest alb);
 - amozit — CAS nr. 12172—73—5 (cunoscut și ca azbest brun);
 - tremolit — CAS nr. 77536—68—6.
2. *Azbest brut* este produsul rezultat din concasarea primară a minereului de azbest.
3. *Utilizarea azbestului* înseamnă activități care implică manipularea unei cantități mai mari de 100 kg de azbest brut pe an și care se referă la:
 - producerea minereului de azbest brut, exclusiv orice proces asociat direct cu extracția minereului;

— fabricarea și finisarea industrială a următoarelor produse la care se utilizează azbest brut: azbociment sau produse din azbociment, produse de fricțiune, filtre, textile, hârtie și carton, garnituri, materiale pentru ambalare și pentru armare, căptușeli pentru pardoseală, materiale de etanșare.

4. *Lucrări cu produse care conțin azbest* înseamnă alte activități decât cele referitoare la utilizarea azbestului și de la care se emite azbest în mediu.

5. *Deșeuri de azbest* înseamnă orice substanță sau obiect cu conținut de azbest care este considerat deșeu în conformitate cu prevederile anexei nr. IA la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001.

LISTA

cu produse care conțin azbest și care trebuie avute în vedere în mod deosebit, fiind interzise la comercializare și utilizare

- a) Jucării
- b) Materiale sau preparate pentru aplicare prin pulverizare
- c) Produse finite comercializate către populație sub formă de pulberi
- d) Articole pentru fumat, ca de exemplu pipe sau porttigaret
- e) Filtre catalitice și dispozitive izolatoare ce se încorporează în încălzitoarele cu catalizator și care utilizează gaz lichefiat
- f) Lacuri și vopsele
- g) Filtre pentru lichide
- h) Material de acoperire pentru drumuri, în cazul în care conținutul de fibre de azbest al acestuia depășește 2%

i) Mortar, acoperiri de protecție, umpluturi, etanșări, compuși de îmbinare, mastic, cleiuri, pulberi și finisaje decorative

j) Materiale izolatoare termice și acustice cu densitatea sub 1 g/cm³

k) Filtre de aer și filtre folosite în transportul, distribuția și utilizarea gazului natural, inclusiv în rețeaua de distribuție municipală

l) Căptușeli pentru pardoseli și plăci din plastic pentru acoperit pereți

m) Textile finisate în forma în care vor fi furnizate utilizatorului, cu excepția celor tratate pentru evitarea eliberărilor de fibre

n) Carton asfaltat.

ETICHETAREA

azbestului și a produselor care conțin azbest

1. Formatul etichetei

Toate produsele care conțin azbest trebuie să poarte o etichetă a cărei machetă este prezentată în fig. 1.

a) Eticheta are înălțimea (H) de 5 cm și lățimea (L) de 2,5 cm.

b) Eticheta constă din două părți:

• partea superioară ($h_1 = 40\% H$) include litera „a” scrisă cu alb pe fond negru;

• partea inferioară ($h_2 = 60\% H$) include fraze-tip scrise cu alb sau cu negru pe fond roșu.

c) Dacă produsul conține crocidolit, fraza-tip este „conține crocidolit/azbest albastru”.

d) Dacă produsul se comercializează numai în România, pe etichetă se scrie „conține azbest”.

e) Dacă eticheta este obținută prin imprimarea directă pe produs, este suficientă o singură culoare care să contrasteze cu fondul.

2. Eticheta se atașează produselor care conțin azbest, respectându-se următoarele cerințe:

a) se fixează pe cea mai mică unitate de produs furnizat care conține azbest;

b) dacă un produs are mai multe componente pe bază de azbest, este suficientă pentru toate aceste componente o singură etichetă;

c) eticheta poate să nu fie aplicată pe cea mai mică unitate de produs dacă dimensiunile reduse ale acesteia sau ambalajul inadecvat face imposibilă etichetarea acesteia.

3. Etichetarea produselor ambalate care conțin azbest

3.1. În cazul etichetării produselor ambalate care conțin azbest, pe ambalaj trebuie înscrise lizibil următoarele elemente, care să nu poată fi șterse:

a) simbolul și indicațiile relevante de pericol, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 490/2002 pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase;

b) instrucțiuni de securitate care pot fi alese în concordanță cu ceea ce este prevăzut în această anexă și care să fie relevante pentru un anumit produs.

Când sunt prezentate informații suplimentare pe ambalaj, acestea nu trebuie să fie în contradicție cu informațiile prevăzute la lit. a) și b).

3.2. Etichetarea în concordanță cu prevederile pct. 3.1 se efectuează astfel:

- eticheta este bine fixată pe ambalaj;
- eticheta este atașată în mod sigur de ambalaj;
- eticheta se tipărește direct pe ambalaj.

3.3. Produsele care conțin azbest și care se comercializează ambalate numai în înveliș de material plastic ce se deteriorează la înlăturarea ambalajului sunt considerate produse ambalate și se etichetează ca un produs ambalat în concordanță cu prevederile pct. 3.2. Dacă produsele sunt comercializate după îndepărtarea unui asemenea ambalaj, fiecare produs comercializat, până la cea mai mică unitate, trebuie etichetat în conformitate cu prevederile pct. 3.1.

4. Etichetarea produselor cu conținut de azbest care nu sunt ambalate

Pentru produsele neambalate care conțin azbest etichetarea se face în conformitate cu prevederile pct. 3.1, după cum urmează:

- eticheta este bine fixată pe produsul care conține azbest;

- eticheta este atașată în mod sigur de produsul care conține azbest;

- eticheta se tipărește direct pe produsul care conține azbest.

Dacă modalitatea de etichetare de mai sus nu este posibilă din cauza dimensiunilor prea mici ale produsului, acesta trebuie însoțit de o dovadă scrisă care conține informațiile prevăzute pentru etichetare, conform prevederilor pct. 3.1.

5. În cazul unor produse care conțin azbest și sunt supuse prelucrării sau finisării, eticheta poate conține unele instrucțiuni de securitate adecvate produsului, cum ar fi:

- recomandarea ca operația să se execute, dacă este posibil, în spații deschise sau bine ventilate;

— recomandarea utilizării în mod preferențial a uneltelor de mână sau a uneltelor tăietoare cu viteză mică de prelucrare și care dispun, dacă este necesar, de dispozitive pentru reținerea prafului;

— recomandarea, în cazul în care se utilizează unelte cu viteză mare de prelucrare, ca acestea să fie echipate cu dispozitive pentru reținerea prafului, umezirea prafului și reținerea acestuia în mod sigur;

— recomandarea de umezire a produselor care conțin azbest înainte de găurire sau tăiere.

6. În cazul produselor care conțin azbest, destinate sectorului casnic, care nu sunt prevăzute la pct. 5 și care la utilizare pot emite fibre de azbest, se recomandă menționarea pe eticheta acestor produse a următoarei instrucțiuni: „îndepărtare după utilizare“.

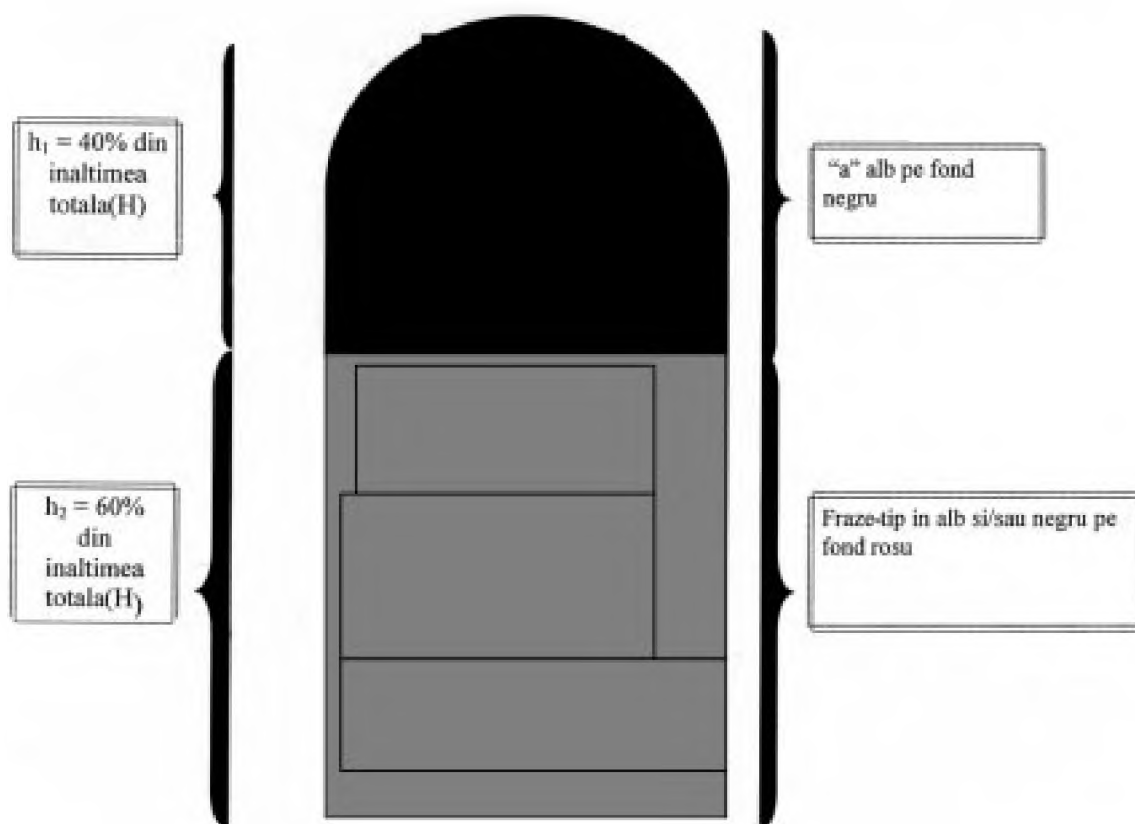


Fig. 1. Macheta etichetei pentru azbest și produsele care conțin azbest

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea condițiilor de decontare a cheltuielilor de transport ale polițiștilor în cazul mutării în alte localități și o dată pe an pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și a condițiilor de decontare a cheltuielilor de transport ale membrilor familiilor polițiștilor în situația mutării acestora în interesul serviciului în altă localitate

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 28 alin. (1) lit. j) și al art. 35 lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și având în vedere prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/2002 privind demilitarizarea unităților aparatului central al Ministerului de Interne și a structurilor subordonate acestuia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Polițiștii mutați dintr-o localitate în alta, individual sau împreună cu unitatea, au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport pentru ei și gospodăria lor.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se acordă și persoanelor nou-încadrate sau reîncadrate în corpul ofițerilor ori agenților de poliție în activitate, în unități situate în alte localități decât cele în care își au domiciliul.

(3) Polițiștii în activitate, care urmează cursurile unei instituții de învățământ, beneficiază după absolvire de decontarea costului transportului, prevăzută la alin. (1), dacă sunt mutați în alte localități decât cele din care au plecat la studii sau în care își au domiciliul.

(4) La absolvirea instituțiilor de învățământ elevii și studenții cărora li se acordă grade profesionale prevăzute pentru polițiștii în activitate ori cei care au obținut asemenea grade pe timpul școlarizării au dreptul, la prezentarea la unități, la decontarea cheltuielilor de transport pentru ei și gospodăria lor, dacă sunt mutați în alte localități decât cele din care au plecat la studii sau în care își au domiciliul.

(5) Polițiștilor cărora le-au încetat raporturile de serviciu în baza art. 69 lit. a), b) și i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, care își schimbă domiciliul în termen de 12 luni de la data schimbării poziției de activitate, li se rambursează cheltuielile de transport pentru ei și gospodărie, până la localitatea unde își stabilesc domiciliul.

(6) De dreptul la decontarea cheltuielilor de transport beneficiază și membrii de familie, în situația mutării polițistului în interes de serviciu în altă localitate.

Art. 2. — (1) Pentru mutarea efectivă a gospodăriei dintr-o localitate în alta, polițiștii pot folosi:

a) mijloacele de transport în comun, feroviare, auto, navale, aeriene sau alte mijloace, pe traseele unde nu există rețea de cale ferată ori de transport auto;

b) mijloacele de transport proprietate personală.

(2) Călătoriile cu mijloacele de transport prevăzute la alin. (1) lit. a) se efectuează cu documente de transport, alte documente similare, precum și cu legitimații de călătorie plătite de polițiști, care se decontează de unități, în limita drepturilor prevăzute pentru aceștia la art. 3.

Art. 3. — (1) Când se deplasează cu mijloace de transport feroviare, polițiștii au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport astfel:

a) ofițerii de poliție, la clasa I, pe orice distanță;

b) agenții de poliție, la clasa I, pe distanțe mai mari de 300 km, și la clasa a II-a, pe distanțe de până la 300 km inclusiv.

(2) Costul suplimentelor de viteză și al tichetelor de rezervare a locurilor se decontează la orice fel de tren, indiferent de distanță.

(3) Costul suplimentului de pat la vagonul de dormit și cușetă se decontează pentru chestorii și comisarii de poliție, precum și pentru conducătorii de unități, indiferent de gradul profesional deținut, care călătoresc pe timp de noapte la distanțe mai mari de 300 km. Ceilalți polițiști pot folosi în aceleași condiții vagonul de dormit, având aprobarea prealabilă a conducătorului unității. Polițiștii care au dreptul să călătorească la clasa I pot folosi vagonul cușetă fără aprobare.

Art. 4. — În cazul în care polițiștii folosesc alte mijloace de transport în comun decât cele feroviare au dreptul să călătorească astfel:

a) cu mijloace de transport fluviale și maritime, la clasa I, ofițerii de poliție și la clasa a II-a, agenții de poliție;

b) cu mijloace de transport auto pe orice distanță, iar cu avionul, pe baza aprobării conducătorului unității;

c) cu alte mijloace de transport în comun, pe trasee unde nu există rețea de cale ferată sau de transport auto.

Art. 5. — (1) Polițiștii au dreptul la transport dus-întors în contul unităților din care fac parte, când se deplasează pentru efectuarea concediului de odihnă, o singură dată pe an.

(2) Polițiștii care efectuează concediul de odihnă în străinătate beneficiază de contravaloarea a două foi de drum, două tichete și suplimente pentru tren accelerat la clasa la care au dreptul.

Art. 6. — Membrii de familie ai polițiștilor au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport aferente clasei de călătorie la care au dreptul polițiștii respectivi.

Art. 7. — Polițiștii detașați în afara Ministerului de Interne beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport și concediu de odihnă, pentru ei și membrii lor de familie, în condițiile stabilite prin prezenta hotărâre.

Art. 8. — Elevii (studenții) instituțiilor de învățământ pentru pregătirea polițiștilor au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport dus-întors în contul instituțiilor respective, o singură dată, pentru fiecare vacanță din cursul unui an de învățământ, dacă au domiciliul în altă localitate decât cea în care se află instituția de învățământ ai cărei elevi (studenți) sunt.

Art. 9. — Polițiștii mutați dintr-o localitate în alta pot folosi autoturismul proprietate personală cu aprobarea prealabilă a conducătorului unității din care se mută, pentru un singur drum. În acest caz posesorul autoturismului va

primi contravaloarea a 7,5 litri de benzină sau, după caz, motorină, la 100 km parcursi, în funcție de sistemul de alimentare al autoturismului.

Art. 10. — La stabilirea cheltuielilor de transport ce se decontează se iau în considerare și cheltuielile efectuate pentru transportul gospodăriei, pe baza documentelor justificative.

Art. 11. — Decontarea cheltuielilor de transport se face numai pe baza documentelor de transport și a legitimațiilor de călătorie plătite în numerar. În cazul pierderii legitimațiilor de călătorie, acestea pot fi reconstituite în condițiile reglementărilor în vigoare, dar numai atunci când acestea sunt nominale.

Art. 12. — Costul tichetelor pentru rezervarea locurilor, costul suplimentelor de viteză, precum și al comisioanelor percepute de agențiile de voiaj intră în cheltuielile de transport care se decontează.

Art. 13. — Nu se admit la decontare taxele suplimentare percepute de agențiile de voiaj (convorbiri telefonice, telegrame, telex) pentru reținerea locului în trenuri cu regim de rezervare a locurilor.

Art. 14. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul de Interne va emite norme metodologice de aplicare a acesteia, aprobate prin ordin al ministrului de interne.

Art. 15. — Nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală, după caz, precum și răspunderea materială ori de câte ori s-a produs o pagubă.

Art. 16. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Ioan Rus
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 30 ianuarie 2003.
Nr. 125.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Petrolului din Republica Arabă Egipt privind cooperarea în domeniile petrol, gaze și petrochimie, semnat la Cairo la 15 octombrie 2002

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Petrolului din Republica Arabă Egipt privind cooperarea în domeniile petrol, gaze și petrochimie, semnat la Cairo la 15 octombrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 2003.
Nr. 127.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE
între Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Petrolului din Republica Arabă Egipt
privind cooperarea în domeniile petrol, gaze și petrochimie*)

Ministerul Industriei și Resurselor din România și Ministerul Petrolului din Republica Arabă Egipt, recunoscând necesitatea și dorința de a intensifica dialogul bilateral în domeniile petrol, gaze naturale și petrochimie dintre cele două țări la toate nivelurile, precum și de a continua dezvoltarea cooperării excelente care există deja între cele două țări, având în vedere importanța unui astfel de dialog pentru cooperarea regională care este în curs și recunoscând importanța elaborării unei politici petroliere care să satisfacă actualele necesități economice, sociale și de mediu ale celor două țări,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Reafirmă importanța stabilirii de consultări periodice bilaterale în cadrul Comitetului mixt de cooperare economică româno-egipteană, precum și cu alte ocazii, asupra cărora s-a convenit din perspectiva dezvoltării cooperării româno-egiptene, identificându-se noi domenii de cooperare în industria petrolului și gazelor naturale, prin cooperarea reciproc avantajoasă în proiecte comune eficiente.

ARTICOLUL 2

Obiectivele prezentului memorandum de înțelegere sunt:

- susținerea obiectivelor de dezvoltare atât ale României, cât și ale Republicii Arabe Egipt în industria petrolului, gazelor naturale și petrochimică;
- creșterea participării societăților române în cadrul activităților din domeniul petrolului și gazelor naturale din Republica Arabă Egipt și participarea societăților egiptene în cadrul activităților din domeniul petrolului și gazelor naturale din România, precum și explorarea oportunităților comune pentru societățile române și egiptene de a lucra împreună în alte țări din regiune, în special în Orientul Mijlociu, Europa de Est și Africa;
- explorarea diferitelor opțiuni și posibilități de a exporta gaze naturale din Republica Arabă Egipt în România, din perspectiva unor proiecte de export actuale și de viitor și a cererii române de gaze naturale;
- încurajarea companiilor din ambele țări să participe la realizarea de proiecte comune de interes reciproc în cadrul activităților legate de petrol, gaze naturale și petrochimie.

ARTICOLUL 3

Următoarele aspecte sunt identificate ca domenii prioritare de cooperare, care vor include, dar nu se vor limita la:

- cooperarea în producția și livrarea de echipamente și materiale, cum ar fi pompe API, echipamente de foraj necesare în Republica Arabă Egipt, România și în alte țări;
- cercetare fundamentală aplicată, precum și elaborarea de studii în industria petrolului și gazelor naturale;
- executarea în comun a unor proiecte în domeniul gazelor naturale, aceasta incluzând conductele magistrale de gaze naturale și conductele de transport, stațiile de comprimare a gazelor naturale, protecția catodică, stațiile de reglare și măsurare.

Prevederile acestui articol nu sunt restrictive.

ARTICOLUL 4

Mecanismele de cooperare între societățile și instituțiile interesate din România și Republica Arabă Egipt în industria petrolului și gazelor naturale pot avea următoarele forme:

- înființarea de societăți cu capital mixt în Republica Arabă Egipt pentru a activa în domeniul producției și forajului petrolier în România și în Republica Arabă Egipt, precum și în alte țări;
- participarea societăților române și egiptene la efectuarea de investiții în Republica Arabă Egipt, România și în alte țări din regiune, în special în Orientul Mijlociu, Europa de Est și Africa, pentru proiecte în activitățile din domeniul petrolului și gazelor naturale;
- schimbul și instruirea de personal tehnic și științific;
- schimbul de experiență tehnică și științifică;
- transferul de echipamente, know-how și tehnologie;
- consultanță tehnică și servicii tehnologice corespunzătoare;
- participarea comună la executarea de proiecte în ambele țări ori în alte țări, asupra cărora urmează să se convină.

ARTICOLUL 5

Ambele părți vor încuraja stabilirea de relații directe în domeniile petrol și gaze naturale prin:

- înființarea unui sistem prin care ambele părți să poată permanent schimba informații de interes comun;
- organizarea de misiuni economice pentru oamenii de afaceri și pentru entitățile interesate din ambele țări;
- urmărirea realizării de proiecte de investiții de interes bilateral sau regional;
- organizarea de seminarii, mese rotunde, expoziții și întâlniri periodice, pentru prezentarea produselor industriale și a noilor tehnologii de către societățile din ambele țări;
- schimburi de informații referitoare la licitațiile care au loc în cele două țări în domeniul petrolului și gazelor naturale.

ARTICOLUL 6

Ambele părți vor organiza întâlniri bilaterale periodice, în conformitate cu prevederile art. 1, care vor avea loc alternativ în România și în Republica Arabă Egipt pe baza unei agende stabilite, pentru a examina stadiul cooperării și a studia diferitele modalități de a extinde în continuare această cooperare.

*) Traducere.

ARTICOLUL 7

Prezentul memorandum de înțelegere are o valabilitate de un an și va intra în vigoare de la data comunicării de către ambele părți a îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare.

În numele
Ministerului Industriei și Resurselor din România,
Dan Ioan Popescu

Termenul de valabilitate a prezentului memorandum de înțelegere se va prelungi automat pe noi perioade de câte un an, dacă nici una dintre părți nu îl denunță în scris cu cel puțin 3 luni înainte de data expirării.

Semnat la Cairo la 15 octombrie 2002 în două exemplare originale în limba engleză.

În numele
Ministerului Petrolului din Republica Arabă Egipt,
Sameh Samir Fahmy

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, pentru înlăturarea efectelor
inundațiilor produse în județul Vâlcea**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și al art. 19 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, a sumei de 6.000 milioane lei, în vederea înlăturării efectelor calamităților naturale produse în perioada decembrie 2002 — ianuarie 2003 în județul Vâlcea, pentru finanțarea unor lucrări urgente, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cu suma prevăzută la art. 1 se suplimentează bugetele locale respective pe anul 2003 la capitolul „Venituri cu destinație specială”, subcapitolul „Venituri din fondul de intervenție”, respectiv la capitolul „Cheltuieli cu destinație specială”, subcapitolul „Cheltuieli din fondul de intervenție”, iar utilizarea sumei se face de către ordonatorii principali de credite, potrivit prevederilor legale, din sumele puse la dispoziție prin organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 3. — Elaborarea documentațiilor tehnico-economice și execuția lucrărilor se vor contracta de către ordonatorii

principali de credite, avându-se în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, aplicabile în situație de forță majoră.

Art. 4. — (1) Până la aprobarea documentației tehnico-economice, potrivit legii, se aprobă deschiderea finanțării și începerea execuției lucrărilor pe bază de liste de lucrări estimate cantitativ și valoric.

(2) Decontarea lucrărilor executate se va face pe baza situațiilor de lucrări executate și însușite de beneficiar.

(3) Elaborarea și aprobarea documentațiilor tehnico-economice se vor face în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

LISTA
cuprinzând lucrări urgente de refacere în județul Vâlcea

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Valoarea (milioane lei)
TOTAL:		6.000
din care:		
1.	Orașul Horezu — consolidare drum comunal DC 143 (Horezu—Olari—Tănăsești)	900 900
2.	Comuna Laloșu — refacere drum local (cătun Vâlculești)	800 800
3.	Comuna Lungești — refacere podețe din beton peste pârâul Mamu (în satele Lungești și Fumureni)	1.000 1.000
4.	Comuna Bunești — consolidare drum comunal DC 158 (Bunești—Teiuș)	400 400
5.	Comuna Grădiștea — refacere drumuri locale (Tuțuru și Diaconesti)	1.200 1.200
6.	Comuna Berbești — strămutare locuință proprietatea lui Mezenic Constantin	500 500
7.	Comuna Stroești — strămutare locuință proprietatea lui Rădulescu Constanța	300 300
8.	Comuna Măldărești — refacere pod peste pârâul Ciupa	900 900

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN pentru aprobarea clasificării teritoriului național în funcție de gradul riscului producerii incendiilor de pădure

Având în vedere prevederile cuprinse în Planul de acțiuni pe anii 2002 și 2003 al Programului de guvernare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 32/2002,

în conformitate cu prevederile Documentului de poziție al României pentru capitolul 7 „Agricultură”, aprobat de Guvernul României în ședința din 6 decembrie 2001,

în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă clasificarea teritoriului României în categoria de risc scăzut privind producerea incendiilor de pădure, conform criteriilor stabilite în Regulamentul Consiliului nr. 2.158/92/EEC privind protecția pădurilor Comunității împotriva incendiilor și în baza Studiului pentru

zonarea teritoriului țării în funcție de gradul de risc la incendii al fondului forestier.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind componența și atribuțiile Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante, organism consultativ al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor**

În baza prevederilor art. 38 din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se stabilește componența Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante, organism consultativ al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se stabilesc atribuțiile Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante, prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice va lua măsurile necesare aducerii la îndeplinire a prezentului ordin.

(2) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 24 decembrie 2002.
Nr. 659.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA**Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante**

- | | |
|---|------------------|
| 1. Secretarul de stat coordonator al sectorului care include producția vegetală din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor | — președinte |
| 2. Directorul general în a cărui responsabilitate intră producția vegetală și producția de semințe și material săditor din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor | — vicepreședinte |
| 3. Directorul general în a cărui responsabilitate intră controlul calității semințelor și materialului săditor din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor | — vicepreședinte |
| 4. Șeful compartimentului de producție a semințelor și materialului săditor din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor | — secretar |
| 5. Șeful compartimentului de control al calității semințelor și materialului săditor din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor | — membru |
| 6. Șeful compartimentului de implementare și reglementare a politicilor în horticultură din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor | — membru |
| 7. Directorul Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor | — membru |
| 8. Directorul Laboratorului Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor | — membru |
| 9. Secretar general al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” | — membru |
| 10. Responsabil cu protecția soiurilor de plante — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci | — membru |
| 11. Președintele Asociației Amelioratorilor, Comercianților și a Producătorilor de Sămânță și Material Săditor | — membru |
| 12. Directorul executiv al Asociației Amelioratorilor, Comercianților și a Producătorilor de Sămânță și Material Săditor | — membru |
| 13. Șeful secției ameliorarea soiurilor — Asociația Amelioratorilor, Comercianților și a Producătorilor de Sămânță și Material Săditor | — membru |
| 14. Șeful secției producere semințe — Asociația Amelioratorilor, Comercianților și a Producătorilor de Sămânță și Material Săditor | — membru |
| 15. Șeful secției producere material săditor — Asociația Amelioratorilor, Comercianților și a Producătorilor de Sămânță și Material Săditor | — membru |
| 16. Șeful secției comercializare — Asociația Amelioratorilor, Comercianților și a Producătorilor de Sămânță și Material Săditor | — membru |

- | | |
|---|----------|
| 17. Președintele Federației cultivatorilor de cartof din România | — membru |
| 18. Reprezentant al beneficiarilor de semințe din federații sau asociații de agricultori (fermieri) | — membru |
| 19. Reprezentant al beneficiarilor de semințe din federații sau asociații de agricultori (fermieri) | — membru |
| 20. Reprezentant al Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară București pentru soiuri și semințe de plante agricole | — membru |
| 21. Reprezentant al Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară București pentru soiuri și semințe de plante horticole | — membru |
| 22. Reprezentant al unei firme neafiliate la asociații sau federații | — membru |
| 23. Reprezentant al unei asociații locale neafiliate la asociații sau federații la nivel național | — membru |

ANEXA Nr. 2

A T R I B U Ț I I L E

Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante

1. Consiliul tehnic pentru soiuri și semințe de plante dezbate și propune strategia și măsurile privind aplicarea legislației în domeniul producerii, prelucrării și comercializării semințelor și materialului săditor, în concordanță cu reglementările organismelor internaționale la care România este parte sau intenționează să fie parte, ale legislației române și programelor guvernamentale în vigoare sau în derulare.

2. Consiliul tehnic pentru soiuri și semințe de plante are următoarele atribuții principale:

— propune strategia pe termen scurt și mediu și măsurile care se impun pentru aplicarea legislației în vigoare;

— propune componența comisiilor pentru înregistrarea soiurilor de plante în catalogul oficial și a comisiilor guvernamentale pentru realizarea unor liste ale soiurilor recomandate pentru diferite zone de cultură;

— analizează structura speciilor și propune orientările pentru producerea de semințe conform programelor privind realizarea producției vegetale, în concordanță cu cerințele pieței produselor agroalimentare;

— propune măsuri pentru realizarea echilibrului pe piața semințelor și realizarea unor venituri echitabile pentru producătorii de semințe și material săditor;

— propune măsuri de stimulare și informare a utilizatorilor de sămânță și material săditor pentru folosirea de soiuri potrivite scopului propus, pe zone de cultură, și de semințe și material săditor de calitate corespunzătoare;

— propune programe prioritare de cercetare și dezvoltare în domeniul soiurilor și al calității semințelor și materialului săditor;

— propune măsuri pentru întărirea capacității administrative în vederea pregătirii sectorului pentru aderarea la Uniunea Europeană;

— propune elaborarea unor acte normative și face recomandări privind conținutul unor proiecte de acte normative armonizate cu legislația Uniunii Europene și cu programele guvernamentale în domeniu.

3. Persoanele care fac parte din Consiliul tehnic pentru soiuri și semințe de plante sunt cele care dețin funcțiile respective în cadrul fiecărei instituții sau organizații nominalizate la pct. 1—17 din anexa nr. 1 la ordin, la data convocării ședinței, ori persoanele nominalizate de fiecare instituție sau organizație prevăzută la pct. 18—23 din anexa nr. 1 la ordin.

4. Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice va stabili anual componența nominală a membrilor Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante, conform prevederilor pct. 3.

5. Ședințele Consiliului tehnic pentru soiuri și semințe de plante se desfășoară astfel:

a) ședințele ordinare, o dată pe semestru, iar cele extraordinare, ori de câte ori este nevoie;

b) dezbaterile au loc în prezența a cel puțin 50% din numărul membrilor, pe baza materialelor puse la dispoziție membrilor cu cel puțin 3 zile înainte de data întrunirii convocate de secretariat, la solicitarea președintelui sau a unuia dintre vicepreședinți;

c) membrii pot prezenta propuneri supuse dezbaterii în numele instituției sau organizației din care fac parte;

d) la lucrări pot fi invitați să participe și alți specialiști;

e) recomandările se adoptă prin vot deschis cu majoritate simplă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
